

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad)
12. detsembril 2007 — College van burgemeester en
wethouders van Rotterdam versus M.E.E. Rijkeboer**

(Kohtuasi C-553/07)

(2008/C 64/29)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State.

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Vastustaja: M.E.E. Rijkeboer

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 12 punktiga a koosmõjus artikli 6 lõike 1 punktiga e ning võrdsuse põhimõttega on kooskõlas seadusesäte, mis piirab andmetest teatamist asjaomase taotluse esitamisele eelnenud aastaga?

⁽¹⁾ ELT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria)
14. detsembril 2007 — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH versus Tele2
Telecommunication GmbH**

(Kohtuasi C-557/07)

(2008/C 64/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH.

Kostja: Tele2 Telecommunication GmbH.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punktis a ja artikli 8 lõikes 3 kasutatud mõistet „vahendaja” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka juurdepääsu pakkujat (*access provider*), kes võimaldab kasutajale üksnes juurdepääsu võrgule, andes talle dünaamilise IP-aadressi, kuid kes ise ei osuta kasutajale teenuseid (*services*), nagu e-posti teenus, FTP-teenus või failivahetus-teenus, ega teosta kasutaja kasutatava teenuse üle ka õiguslikku ega faktilist kontrolli?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset kaitset elektroonilise side sektoris⁽²⁾, artikleid 6 ja 15 silmas pidades tuleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta artikli 8 lõiget 3 tõlgendada (kitsalt) nii, et see ei luba isikuga seotud liiklusandmete edastamist eraõiguslikele kolmandatele isikutele autori ainuõiguste (õigus saada tulu oma teose kasutamise ja õigus oma teost kasutada) tuvastatud rikkumisi puudutava tsiviilkohtumenetluse jaoks?

⁽¹⁾ EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

⁽²⁾ EÜT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti Vabariik) 18. detsembril 2007 — Balbiino AS versus EV Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Kohtuasi C-560/07)

(2008/C 64/31)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Halduskohus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Balbiino AS

Kostjad: EV Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Eelotsuse küsimused

1) Kas Euroopa Liidu õigus, eelkõige Komisjoni määruse (EÜ) nr. 60/2004⁽¹⁾ artikli 6 lõige 1 koosmõjus Komisjoni määruse (EÜ) nr. 832/2005⁽²⁾ preambula põhjendusega 3, samuti Komisjoni määruse (EÜ) nr. 1972/2003⁽³⁾ artikli 4 lõiked 1 ja 2 välistavad ettevõtja üleliigse laovaru suuruse kindlakstegemise sellisel, et automaatselt arvestatakse üleliigsest laovarust maha (loetakse ülekandevaruks) ettevõtja 2004. aasta 1. maile eelnenud tegutsemisaastate, kuid mitte rohkem kui nelja tegutsemisaasta keskmine laovaru 1. mai seisuga, mida suurendatakse 1,2 korda?

Kui vastus on jaatav, siis kas vastus oleks teistsugune, kui ülekandevaru ja üleliigse laovaru suuruse määramisel on võimalik arvesse võtta ka ettevõtja tootmis-, töötlemis- või müügitahumahu kasvu, põllumajandustootete lõppvalmimistähtaega, laovarude tekkimise aega, samuti ettevõtjast mitteolevaid muid asjaolusid?

2) Kas Euroopa Liidu õiguse, eelkõige Komisjoni määruse (EÜ) nr. 1972/2003 eesmärgiga on kooskõlas 1. mai 2004. aasta seisuga ettevõtja valduses olnud kogu põllumajandustootete laovaru lugemine ettevõtja üleliigseks laovaruks?

3) Kui ettevõtja asus vastava põllumajandustootete käitlemisega tegelema vähem kui 1 aasta enne 1. maid 2004. a., siis kas Euroopa Liidu õigus, eelkõige Komisjoni määruse (EÜ) nr. 1972/2003 artikkel 4 ning Komisjoni määruse (EÜ) nr. 60/2004 artikkel 6 välistavad selle, et nimetatud ettevõtja ise peab tõendama, et 2004. aasta 1. mail tema valduses oleva põllumajandustootete laovaru suurus on vastavuses tema tavapäraselt toodetava, müüitava, muul viisil tasu eest või tasuta üleantava või soetatava põllumajandustootete laovaru suurusega?

Kui vastus on jaatav, siis kas vastus oleks teistsugune, kui sõltumata ettevõtja tõendamiskohustusest on haldusorganil kohustus võtta ettevõtja poolt esitatud põllumajandustootete deklaratsiooni alusel ettevõtja ülekandevaru ja üleliigse laovaru määramisel arvesse ettevõtja pärast 2004. aasta 1. maid toimunud tootmis-, töötlemis- või müügitahumahu ja laovaru kasvu?

4) Kas Komisjoni määruse (EÜ) nr. 1972/2003 ning Komisjoni määruse (EÜ) nr. 60/2004 eesmärgiga on kooskõlas üleliigse laovaru tasu sissenõudmine ka juhul, kui ettevõtjal tuvastatakse 1. mai 2004. a. seisuga üleliigne laovaru, kuid ettevõtja tõendab, et ta üleliigse laovaru turustamisest pärast 1. maid 2004. a. hinnavahe näol reaalselt kasu ei saanud?

5) Kas Komisjoni määruse (EÜ) nr. 60/2004 artikli 6 lõikes 3 sätestatud, millest nähtuvalt võetakse suhkru, isoglükooosi või fruktoosi ülemääraste koguste tuvastamisel arvesse

muuhulgas ladustamisrajatiste mahtu, saab tõlgendada selliselt, et olukorras, kus ettevõtja ladustamisrajatiste maht on liitumisele eelnenud aasta jooksul suurenenud, annab see aluse 2004. aasta 1. mai seisuga ettevõtja valduses oleva põllumajandustootete üleliigse laovaru vähendamiseks, olenemata ettevõtja majandustegevusest, põllumajandustootete töötlemismahust ning põllumajandustootete laovarude suurusest 2004. aasta 1. maile eelnenud tegutsemisaastate ning 2004. aasta 1. maile järgnenud kahe aasta jooksul?

6) Kas Komisjoni määruse (EÜ) nr. 1972/2003 artikkel 10 välistab ettevõtjalt üleliigse laovaru tasu sissenõudmise maksuteatega olukorras, kus maksuteade on koostatud küll määruse kohaldamise ajal, 30. aprillil 2007. a., kuid on siseriikliku õiguse kohaselt ettevõtja suhtes täitmiseks kohustuslikuna kehtima hakanud pärast Komisjoni määruse kohaldamise lõpp-tähtaega, ning siseriiklik õigus laovaru tasu sissenõudmiseks tähtaega ei kehtesta?

⁽¹⁾ Komisjoni 14. jaanuar 2004. aasta määruse (EÜ) nr. 60/2004, millega sätestatakse suhkrosektori üleminekumeetmed Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu, ELT L 9, lk 8; ELT eriväljaanne 03/42, lk 125.

⁽²⁾ Komisjoni 31. mai 2005. aasta määruse (EÜ) nr. 832/2005, millega määratakse suhkru, isoglükooosi ja fruktoosi ülemäärased kogused Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia jaoks, ELT L 138, lk 3.

⁽³⁾ Komisjoni 10. november 2003. aasta määruse (EÜ) nr. 1972/2003, Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisel põllumajandustoodetega kauplemise suhtes võetavate üleminekumeetmete kohta, ELT L 293, lk 3; ELT eriväljaanne 03/40, lk 474.

18. detsembril 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-561/07)

(2008/C 64/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Enegren ja L. Pignataro)